

Megjelenik e lap mindennap,
pénteket kivéve.

Előfizetési ár:
Helyben a hátralévő szünetidényre **2 ft. 50 kr.**
Vidékre " " **3 " — "**
Helyben egy óra **1 " oszt. ért.**

Mindennemű hirdetések elfogad-
tatnak: kétszer hasábozott sorért
5 újkr., ismétléseknél **3 újkr.**
Kincstári díj minden hirdetéssel **20 újkr.**

SERVUS STUTZERL.

(folytatás.)

TIZENEGYEDIK JELENET.

Stutzerl, Eulália, Salm, Évike,
később Zsuzsika.

Stutzerl. [zavartan fölé:] Na, itt va-
gyok vén pájtás, ölelj meg.

Salm. [egész zavarral] Servus Stutzerl!

Stutzerl. [megütődve] Servus Stutzerl!
Mondod te? micsoda elfogadás ez — rám kiöltsz,
hogy servus Stutzerl, a helyett, hogy a nya-
kamba borulnál.

Salm. Ah, bocsás meg, én oly zavart va-
gyok. [ölelés]

Stutzerl. No így már tetszik. [ledobja
pakját a nőhöz] Ne haragudjék, hogy így későn
jöttem, de a locomotiv Kornenburgban egy egész
óraig italtott és étetett; akarám mondani vizet és
fát vett be, a mi egyre megy, ez az étetés még
drágábbra jön, miatha zabot venne bé, érezzük

fáradtságáról. Jedlezel mellett, midőn a locomotiv
az őrházat megérezte, ismét megszomjazott, s így
érkezék sötét este ide, s midőn nagysokára há-
zadat feltaláltam, egy óráig keile kopognom, hogy
beeresszetek, azt gondoltam, hogy az egész ház
kihalt. [Eulália és Salm aggodalmas mozdulattal
kísérik a beszédet] Hah, gondolám, életet kell e
házba vinnen, ha benne az örök álom ütött vol-
na is tanyát.

Salm. } Örök álom.
Eulália. }

Stutzerl. [magában] Olysn különösnek
tetszenek ezek az emberek előttem. [fenn] Hol-
nap felkeresem Fránzlimat, tudom elámul szád,
szemed, az ám a jó gyerek, nagy, szép, eszes
és mivel. [nyújtózva ásit] Na, éppen mint apja
— egészen rám ütött — meglátjuk, mert ő
mitsem tud — hanem apropos — hol van, hi-
szen tudod!

Salm. A mátká. Itt van unokahugom [be-
mutatja].

Stutzerl. Ah örvendek, csinos babácska,

esek a kedves szemecskék és szép arcocskák, remélem, hogy ez mind természetes.

Évike. [megbántódva] Stutzerl ur!

Stutzerl. No ne vegyő rossz neven, tudja, hogy mi falusiak a természetet szereljük, a városiak pedig a művészt. No ezt a haladás teszi, látja mi az ablakból nézünk ki az eleven erdőre és a szép vidékre, míg a városiak lefestetik maguknak, hogy a szobájukba legyen. Mi falusiak a bort beszűreteljük, a városi kocsmárosok pedig összezagyvák, ez a legnagyobb művésztük. Mi falun a tejet egy fejjük mint a tehén adja, míg a városiak vízzel és liszttel is szaporítják, és így csinálják a tejfelt; falun a madár teletorokkal danol, városban bezárják, hogy úgy füttyöljön mint ők akarják. De annyira belejövök a fecsegésbe, hogy el is felejttem mily későn van.

Eulália. Istenem! ha tudtuk volna, hogy szerencsénk lesz, ilő vacsorával vártak volna.

Stutzerl. Köszönöm, nem éhezem, különben is egy idő óta nincs étvágyam, aztán a kolbászsütőnél négy májast bevágtam; hanem hát-nám pogányul, van a pinczédben, hozass egy palack bort.

Salm. [ijedve] Hogyan, bort akarsz?

Stutzerl. Természetes, egykor oly jó bűdöküti borod volt, [magában] mért ijedt meg, hogy bort kérek, ez különös.

Salm. [konyhába kiált] Zsuzsika, hozz bort!

Stutzerl. Ugy, ugy, aztán lefekszem.

Eulália. Hogyan, ön nálunk akar aludni.

Stutzerl. Hát mi? — de mi történt itt önöknél, hogy oly zavarban vannak?

Eulália. Én, Isten mentsen, de mi nem vártuk önt még mára, s a vendégszoba tele van mindenfélével.

Stutzerl. Ah, azért bizony nem öszülünk meg, egy éj ném örökkévalóság, elhalok itt a szofán.

TIZENKETTŐDIK JELENET.

Előbbiek, Zsuzsika az utolsó szavakat hallva.

Zsuzsika. Ah!

Stutzerl. Mi az?

Zsuzsika. Semmi, félre léptem.

Salm. De Uram Isten, csak nem fogsz a szofán hálmi?

Stutzerl. Miért nem, jó lelkiismerettel mindenütt jól alszunk. [Salmhoz és nejéhez] Nem igaz?

Ketten. Ugy van!

Stutzerl. [bort önt] Én nem tudom mi-

lette ezeket. [iszik s merően néz a reszkető Salm-ra] Mi lelte ezt, a ki reszket, hogy én iszom, ah ez furcsa! [ismét tölt iszik]

Salm. [halkán Zsuzsikához] Mihelyt ez alszik bejössz, egy éles késszel azután kivágjunk a szofa oldalát, ha a kulla ki nem férne és lepedőbe gönygyölgetve kihuzzuk.

Zsuzsika. Brr! [öt gyertyát meggyújt]

Stutzerl. Csak tudnám mi bajuk! furcsa! [mindenik egy gyertyát fog.]

Évike. Megenged, hogy távozzunk, késő van.

Stutzerl. Ah, meg biz én, sőt szeretem, mert nagyon fáradt vagyok.

Évike. [pajkosan] Jó éjt leendő ipam uram [el]

Eulália. [búskomolyan] Aludjék jól ha tud Stutzerl ur — jó éjt! [el]

Stutzerl. Ha tudok-e aludni — furcsa.

Salm. Álmodjál szépet és zárd le szemeidet mikint csak tudod — jó éjt. [el]

Stutzerl. Ez is furcsa!

Zsuzsika. Nemde, nem fel ön a kísértetektől?

Stutzerl. Kisértet? — Még furcsább

Zsuzsika. Ne is féljen — jó éjt. [el]

(Vége következik.)

Na én ugyan . . .

Na én ugyan szépen jártam,
Ugy utók itt mintegy tulok:
Semmiféle nem jó segély
Fájdalmamban majd megfúlok...

Atkozom a lelkét, de már
Ennek fele sem igazság
Szobában töltni a napot
Mint valami vén asszonyosság.

Csak legalább pipám volna
És a pipában dohányom.
Vagy legalább pénzem volna
Hogy segíthetnék magamon...

Szent Kleofás mit csináljak
Mivel töltsem el a napot...
Mog van! tudom már mit teszek
Kadentiaikat faragok....

Hiszen, van mit innom elég
Van nagyszerű gondolatom
Szobám csupa költőiség
Magam pedig asztázom...

Rongyos frakkom ott a szegen
Felakasztva sírva néz rám,

Asztalom hajlong mint a nád
Alig állhat már a lábán...

Itt a paradicsom képe
Amott egy fiatal lányka,
Dohányzacsko, tinta tartó,
Mellette két üres tálca.

Kandajómban pislog a tűz
A székesen öltözékem
Suvix, kefe, mosdó edény
Egy pár régi kötet könyvem.

Kotta, szerep, gyertyatartó....
Pomadé, a papirosban...
Házi sapka, bajusz pedrő,
Versek, számos csoportokban.

Mind szép tárgyak ezekről már
Lehet írni sok jót szöveget....
Míg az ördög előhozza...
Csizmámmal a suszteremet....

TAR CSATÁR.

Ballada.

(Laukától.)

Kedve szottyant a tudósnak
Lovagolni a határon,
Meg is tette a parádét
Egy philosophi vén számaron.

De a számar megnehezített
A tudósrá, s földhöz verte,
Sőt hogy boszuját kitöltső,
Még maga alá septe.

Látván ezt egy arra járó
Timon-féle okos ember,
Igy vigasztalá a tudóst
Ékesenszólási renddel:

Régi dolog mégis új,
Féligmeddig divat már!
Hogy alól van a tudós,
Es felül van a számar!

Vegyesek.

— Hatádnak! — Eddig ha jött az új év, bizonyosan tudtuk, hogy a keményseprők beállnak saját portréjukban — s alanyítanak valami irgalmatlan verset, melyert kell neki áldozást. Ma már előbbre vagyunk. Ma a cukrászathán verset kapunk. A kávéházakban detto. Az éttermekben, a szállodákban, a fürdőkben mindenütt versekkel tisztelnek meg bennünket. Ma 12 óra tájt lefeküdtem a szállásomra, a sok borzasztó áldástól kifáradva.

Kopogtatnak.

— Szabad.

A lámpagyújtó lép be — és nyújt át egy verset!...
hanem megemlítvén, hogy ők most lépnek fel először!
(Ejjen a Geworbe Freiheit).

— Igen de a maguk rossz versére nincs szüksége a publikumnak!

— „Engedelmet instállok, de nekünk szükségünk van a borraivalóra.“

Erre a hatalmas argumentumra felelni nem tudtam.

— Vagy tán azért érdemlik meg maguk a borraivalót, mert az X utcában ma reggel még 6 órakor is pislogott a lámpa, midőn egyébtől már 11 órakor sefétség vala.

— Nem is kell másutt reggelig, mert ebben az utcában éjel legtöbbet járnak.

— Erre ismét nem tudtam felelni, hanem megadtam a piczulát, s azzal az emberem (kit eddig nem volt szerencsém láthatni) tovább állott.

— Morus Tamás, igen közép-szerű szomorujáték előadása alkalmával 1642-ben Párisban oly nagy volt a tolongás, hogy négy ajtón állót agyonnyomtak. Ilyen szerencsétlenség a mai divatdramák előadásakor nem várható.

— Göthe egy lepecsételt kéziratot küldött Wieveg könyvárushoz Berlinbe, egy levelet mellékelve hozzá, melyben azt írta a könyvárusnak, hogy a lepecsételt kéziratért vagy küldjön azonnal kétszáz sridrikaranyat, vagy küldje vissza felbontatlanul a kéziratot. Felelem és kandiságban küzdött előbb azután feltörte a csomagot, s benne Herman és Dorothea című kéziratot talált, mely a kívánt díjt azóta százszorosan behozta, s a nevezett kézirat, most is a Wieveg család tulajdona.

— Történet nem tudom melyik Anno domini, hogy nálunk egy Udvarbíró egy pár verset talált írni, s a principálissa amint megtudta rögtön elcsapta. Magyarhonba B. ö n. misga tisztje magyar verseket fordít németre... a principalista nem csak megdicsőítte, hanem egy irnokot rendelt segítségére.

— Pénz vagy korbács. Oroszhon némely vldékeim szokásban van, hogy a lakodalom estéjén a menyasszony a völegény csizmáját tartozik lehuzni, a leendő férfi kormány elismerése tekintetéből; csizmába ilyenkor a völegény pénzt és korbácsot tesz; már aztán a melyiket előbb buzza le az új oldalborda azt kapja meg azonnal.

Erkeztek.

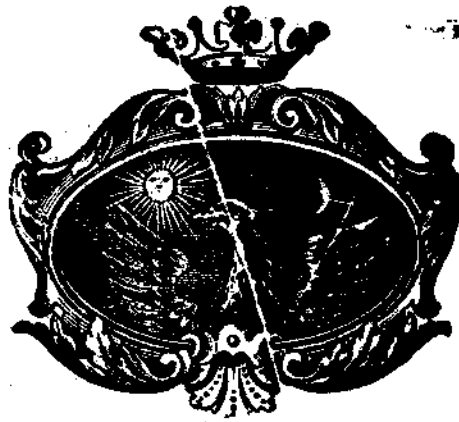
Báró Diószegi Antal, Kecsedről.
Orbok Ferencz, földb., Kecsedről.
Szeliszki Mihály lovag, Bajkóváról.
Imecs Dömökös, földb., Dobokáról.

Elutaztak:

Kovrig Tódor, kereskedő, N.-Váradra.
Giamán Károly, földb., Oroszfajra.
Benedikt Miklós, földbirtokos, Kosházára.

Talajtónos és felelős szerkesztő: HAVI MIHALY.

NEUZETI

SZÍNHÁZ.

Felsőbb

engedélylyel.

Kolozsvártt, ma, kedden, január 10-én, 1860.

A fennálló országos szini választmány pártfogása és HAVI MIHÁLY igazgatása alatti dalszintársaság által adatik:

Nabugodonozor.

Drámai opera a zsidók ó testamentomi hajdan korából 4 szakaszban, írta Solera, zenéjét Verdi, fordította Egressi.

1. SALAMON TEMPLOMA. 2. AZ ÁL-JEHOVA. 3. AZ ÉGI JÓSLAT. 4. A SZÉTTÖRT BÁLVÁNY.

S z e m é l y z e t .

Nabugodonozor, Babilonia királya	— Bodorfi.	1-ső	} levita	—	—	—	—	Bartha.
Ismael, a jeruzsálemi király öccse, zsidó	Follinus.	2-ik		—	—	—	—	Vadász.
Zacharias, zsidó főpap	— Baráti.	3-ik		—	—	—	—	Szűcs.
Abigail, rahnő, Nabugodonozor első szülöttének nevezett	— Ferenczi I.	4-ik		—	—	—	—	Szabó M.
Ezena, Nabugodonozor leánya	— Schinek J.	1-ső	} Baal papja	—	—	—	—	Palatkai.
Baal főpapja	— Gerecs.	2-ik		—	—	—	—	Bokor.
Anna, Zacharias nővére	— Láng Mária.	3-ik		—	—	—	—	Albisi.
Izachar	— Alajos.	4-ik		—	—	—	—	Szilasi.

Babiloniai és zsidó harcosok, papok, leviták, zsidók, szűzek, nép.

Történik az 1-ső szakasz Jeruzsálemben, a többi Babilonban.

Holnap, adatik bérletben: **Tündérújjak.** Szinmű 5 felv. PRIELLE CORNELIA asszony, mint vendég másodszor lépfel.

Helyek ára : Zártszék 70 kr. Földszint 42 kr. Altiszti jegy 21 kr. Karzat 18 kr. osztr. ért.

Kezdeté fél 7 órakor, vége 9 után.